

[Baadsgaard]

ges, går Tinget over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 39).

Anden næstformand (Grove):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Det glæder mig da at høre, at hr. Baadsgaard nu åbnede op for, at Socialdemokratiet og dermed også regeringen ikke længere afviser at gå videre med en liberalisering af realkreditloven. Jeg vil gerne spørge, om det så også medfører, at Socialdemokratiet og regeringen vil genoverveje deres kategoriske afvisning af det konservative forslag om, at de boligejere og landbrugere, der har et kontantlån, skal kunne omlægge dem.

Det er hundredtusindvis af familier, der er stavnsbundet af de dyre kontantlån, og efter vores opfattelse bør de kunne omlægges, uden at låntageren får inddraget den ret til at fradrage kurstabet, han fik, da han optog lånet. Jeg er helt overbevist om, at hundredtusindvis af parcelhusejere og landbrugere vil føle, at der i hvert fald var nået noget med debatten i dag, hvis Socialdemokratiet ville genoverveje sin meget kategoriske afvisning af det spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Baadsgaard (S):

Mine bemærkninger om en eventuel ændring af realkreditloven havde intet med det konservative forslag om at se på kontantlån at gøre. Det forslag er jo til behandling i Folketinget, og jeg synes, vi skal lade den behandling foregå dér, hvor den hører hjemme.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil godt minde hr. Baadsgaard om, at kontantlånene også indgår i teksten til denne forespørgsel, og derfor er det rimeligt, at vi diskuterer det i dag.

Da man afviste at gøre noget for lånerne med de højt forrentede kontantlån, kom skatteministeren med en eller anden morsom for-

klaring om, at man skulle give skattefradrag for nogle renteudgifter, man aldrig fik. Det var udtryk for, at skatteministeren simpelt hen ikke havde forstået, hvordan disse kontantlån i sin tid blev til.

De blev til ved, at man indregnede kurstabet i renten, så det, man i givet fald skulle give låntagerne fradrag for, var det kurstab, man i sin tid lovede dem at de kunne få fradrag for. Det er noget helt andet end nogle renter, man aldrig betaler, og har ikke noget med renter at gøre; det er det kurstab, som lånet ville have medført, hvis det dengang var optaget som obligationslån.

Det er en kendsgerning, at specielt boligejere med højt forrentede kontantlån har det dårligt, og uanset hvad dette Folketing har præsteret af hjælpepakker, er der én lille gruppe boligejere, som overhovedet ikke har fået så megen hjælp, at den kunne ligge på en negl, og det er den gruppe af boligejere, som sidder med de højt forrentede kontantlån; det var på sin plads, at vi ikke gjorde dem til en særlig race blandt boligejere, som man kan gøre alt ved. Man kan godt redde nogle af de andre boligejere, men denne lille gruppe har man aldrig nogen sinde villet række en hjælpende hånd, uanset at det var dette Folketing, der i sin tid indførte reglerne om kontantlån og gav boligejerne opfattelsen af, at dem kunne man også regne med i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Baadsgaard (S):

Jeg kunne næsten fristes til at spørge forslagsstillerne til det omtalte kontantlånsforslag, om de ville redegøre for teknikken i det, men det vil jeg ikke, for det synes jeg ville være unfair, når det er næsten umuligt at forklare, hvordan det hænger sammen, og det er da én af grundene til, at Socialdemokratiet afviser det.

En anden grund er, at det indeholder muligheden for at få skattefradrag for renteudgifter, man aldrig har haft, og det ville i hvert fald være et helt nyt princip, som vi ikke skal indføre i skattelovgivningen ved denne boligdebat.

For øvrigt er der nu udsigt til, at renten i Danmark efterhånden er på vej til et niveau, hvor også de, der har kontantlån, kan få glæde af at ombytte deres lån.